

og Firserne, vare med til at skabe Venstre.

Det er for øvrigt i denne Sag — og dermed skal jeg slutte — meget betegnende, at samtidig med, at vi behandle dette Forslag, lader den højtærede Kultusminister omdele et Nummer af „Københavns Kirkesag“, et Nummer, der vedrører de Indsamlinger, der have fundet Sted — ja, maaske det er Bureauet, der har ladet det omdele til Tingets Medlemmer. Jeg beder ærede Medlemmer gaa dette Blad igennem, de ville deraf se, at man kan udmærket godt faa Penge ind ved frivillige Bidrag, saaledes at der endog kan blive Tale om Overskud, og at man har oprettet en Fond. Det meddeles blandt andet i dette Blad, at en afdød Kaffehandler har testamenteret hele sin store, indbringende Kaffehandel til Kirkefonden, og at den hver Uge indbringer 5,000 Kr. Det meddeles, at der gives store Gaver til denne Fond; der er saaledes en Enkefru, der har givet 2,000 Kr., en anden har givet 5,000, en Grosserer har givet 2,000, en 10,000 og en 15,000 Kr., og saa er der en Bidragsliste, der omfatter i alt 25,000 Kr. 25,000 Kr. samlede ind i Løbet af 14 Dage! Ja, det beviser, at man virkelig kan faa Penge til Præsterne og Kirkerne, det er muligt selv i Vinterens strengeste Tid at faa samlet saa store Pengemidler ind hertil. Det er ganske vist ikke muligt at faa samlet 6,000 Kr. ind til de fattige Skolebørn, skønt de sulte, men til Præsterne er der indsamlet 25,000 Kr., det er der Beredvillighed og Frivillighed nok til.

Der har jo været Tale om at spare, og jeg vil da sige, at hvis man forkaster dette Forslag — og jeg vil anbefale, at man forkaster det —, vil det sikkert give Anledning til en Indsamling rundt omkring i Landet. Præsterne og de kirkeligt interesserede her i København ville kræve det, og jeg tvivler ikke paa, at der vil blive tilvejebragt et Beløb saa stort, at man ikke behøver at ynke Præsterne og Kirken. Men have vi da ikke Brug for vore Penge til andet? De københavnske Borgere have sikkert Brug for deres Penge til andet end til Kirken og Præsterne, hvorfor skulle vi da belemre københavnske Borgere med denne forfærdelige Skat? De have Brug for Penge til mange andre Ting, og naar Regeringen anbefaler Spare-systemet som noget, der er godt og rigtigt at følge, hvorfor skal man saa ikke ogsaa gøre det i denne Sag, og derfor har jeg saa indtrængende og saa alvorligt som muligt modarbejdet dette Forslag.

Alfred Christensen: Idet jeg for øvrigt i mange Retninger tager Afstand fra den i Dag førte Debat og ikke skal forlænge Forhandlingerne ud over to Minutter, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der var noget i det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som gjorde Indtryk paa mig. Det var den Sagkundskab, hvormed han som Raadmand i Staden København, som Medlem af Magistraten her i København forklarede os Sagens Sammenhæng og navnlig Muligheden af at udskrive de her omtalte Præste-, Degne- og Klokkerpenge uden den her foreliggende Lov paa Basis af de samme Skatteregistre, som man har brugt i Fortiden. Denne Oplysning, som jeg ikke før har haft Lejlighed til at være i Besiddelse af, har noget forandret mit Syn paa Betimeligheden af denne Lov og gør, at jeg ikke vil være i Stand til paa nærværende Tidspunkt at stemme for Loven.

Marott: Jeg vil først sige, at jeg har været overordentlig glad ved den Forhandling, der er ført her i Dag angaaende det foreliggende Lovforslag, og jeg har været glad ved de mange Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige ærede Talere, fordi jeg tror, at det er heldigt, at vi, førend vi gaa over til Debatten om det næste Punkt paa Dagsordenen, det bekendte Forslag om Indførelse af Pryglestraf her i Landet, faa Lejlighed til at høre nogle Ord om, paa hvilken Maade Kristendommen bedst fremmes her i Landet. Der har været talt meget derom, og der har været givet mange gode Raad fra Talernes Side i Dag om, hvorledes man bedst skulde fremme det kirkelige Liv og den kirkelige Bevægelse her i Landet. Jeg mener, at der er nogen Forbindelse mellem denne Sag og den næste Sag paa Dagsordenen, jeg tror nemlig, at Kristendommen i Tidernes Løb har været i høj Grad vanrøgtet her i Landet, og det forekommer mig, at et Bevis for, at de mere humane og kristelige Begreber ere blevne noget forvirrede, finder jeg, naar jeg ser paa den Sag, som staar under det næste Punkt paa Dagsordenen. Det, at der i Virkeligheden her i Landet er Mulighed for, at Folketinget vil gaa med til et saadant Tilbageskridt, som denne Lov om Indførelse af Pryglestraf repræsenterer, staar for mig som et Bevis paa, at Kristendommen her i Landet ikke er bleven fremmet paa den rette Maade, og at man